

да се спратъ ескадронитѣ, които въ инерцията на устема си отиваха далечъ. Щабъ-тржбачътъ бѣше наблизо. Той затржби сборъ. Ту по-близо, ту по-далечъ, се обадиха тржби и повториха сигнала. И въ тия металически ноти, които, споредъ разстоянието, идѣха въ по-низка или въ по-висока октава, звучеше тържество и дисциплинирана послушность. Боятъ се свърши.

\*

Въ Кочмаръ горѣха кладни отъ снопи и голѣми саплѣци. Свечеряваше се. На западъ полето потъмнѣ, само ярка и червена ивица отъ небето блещѣше между хоризонта и тъмнитѣ облаци. Имаше нѣщо мистично и тревожно въ тая вечеръ: каточе кръвта, пролѣна на бойното поле, хвърляше отражението си върху небето. Отъ селото се виждаха само чернитѣ шарове на овошкитѣ. Пожарътъ бѣше голѣмъ, димътъ не се издигаше както презъ деня, губѣше се, но тъмнината ставаше по-черна. И срѣдъ тоя мракъ високо се издигаха и се люлѣеха медночервени пламѣци и гжста виелица отъ искри. Широко сияние грѣеше наоколо.

Тукъ наблизо бѣше построена почти цѣлата дивизия: коннитѣ полкове, колоездачнитѣ роти, картечнитѣ взводове, коннитѣ батареи и пехотнитѣ отдѣления. Тая голѣма и стройна ко-